

ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ. ಆಗ ಅವರು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಶ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟು, 'ನೋಡಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೂರ್ತಿ, ಮಗ ಮಗಳು ಇದ್ದರೂ ನಾನು ಒಂಟಿ. ಮಗ ಸೊಸೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಾದಲ್ಲಿ, ಮಗಳು ಅಳಿಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಈ ಫ್ಯಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು. ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲರದ್ದೂ ಒತ್ತಾಯ. ನಂಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಾರೋ ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೀಬೇಕು ಅಂತ ಆಸೆ. ನಂಗೆ ಎಂಬತ್ತಾಯ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಹಾರ್ಟಿನ ತೊಂದರೆ ಸಾ ಉಂಟು. ಯಾರಾದ್ರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನೀನು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಮುದುಕಾ ಅಂತ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಮದುವೆ ಆಗದೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಅಲೀತಾ ರಕ್ತ ನೀರು ಒಂದು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೆ ಹೀಗೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ದಿಣ್ಣ ಕೂಗಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಗೆ ಒಂದು ನಮೂನಿ ಆಯ್ತು. 'ನೋಡಿ, ನಾನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ನನಗೂ ಯಾರೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನೆಂಟರು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಾನು ಈ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನೀವೇ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಾಗೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದ. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದು, ದಿನವೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ವಾಕಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗು, ಪರಾಶರನ್ ಅವರು ಮೂರ್ತಿಯ ಮನೆಗೆ ತಿಂಡಿಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಬರೂರು ಅವರನ್ನು ಡಾಕ್ಟರರ ಹತ್ತ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮೆಡಿಸಿನ್, ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲ ಮೂರ್ತಿ ತಂದುಕೊಡು ಎಲ್ಲ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಸರ್ತಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪರಾಶರನ್, 'ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ... ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಋಣವೋ ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದೀಯ. ನನ್ನ ನಂತರಕ್ಕೆ ಫ್ಯಾಟು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ನಿಂಗ. ಎಲ್ಲ ಸಾ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೀತೇನೆ.' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವ, 'ಸರ್... ಅದೆಲ್ಲ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಅಶೀರ್ವಾದ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು' ಅಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಸ್ವಿತಾಳಿಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಬರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಗಂಡ ಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಾನೆ ಅಂತ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಗಾಗ ಪರಾಶರನ್ ಅವರ ಫ್ಯಾಟಿಗೆ

ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಅಂತ ಪೊಂಗಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅಂತಲೋ, ಕೂಟ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅಂತಲೋ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಗೆ ಹೀಗಾದಾಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪರಾಶರನ್ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ಕೂತಿದ್ದರು. ಸ್ವಿತಾಳ ಹತ್ರ, 'ಮೂರ್ತಿಗೆ ಎಂತ ಸಾ ಆಗೂದಿಲ್ಲ. ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ಹೆದರಬೇಡಿ' ಅಂದಿದ್ದರು. ಅವ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಲ ಸಾ ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ, 'ನಂಗೆ ಸಾ ತುಂಬ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಮೂರ್ತಿ. ಮನೇ ಒಳಗೆ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ಯಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ನಾನು ಹುಷಾರಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಣ್ತೇನೆ.' ಅಂದಿದ್ದರು.

ಅವತ್ತು ಗಂಡನ ಹತ್ರ ಬೆಕ್ಕಿನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಜಗಳ ಆಡಿದ ಸ್ವಿತಾಳಿಗೆ ಪರಾಶರನ್ ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಉಮೇದಿ ಬಂತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿಗೆ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು. ಬಾಗಿಲ ಹತ್ರ ಬಂದಾಗ ಆ ಕರಿಬೆಕ್ಕು ಮ್ಯಾಂವ್ ಮ್ಯಾಂವ್ ಅಂತ ಎದುರಾಯ್ತು. ಅವಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಐಡಿಯಾ ಬಂತು. ಮೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅದೂ